



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové v právní věci

žalobkyně: **Družstvo B R A M K O CZ**, IČO: 27592413
sídlem Semice 196, 289 17 Semice
zastoupené JUDr. Alenou Bányaiovou, CSc., advokátkou
sídlem Lazarská 13/8, 120 00 Praha 2

proti
žalované: **Ministerstvo zemědělství**
sídlem Těšnov 65/17, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 11. 2021, č. j.: MZE-61521/2021-18131/1,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobkyně podala žalobu proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalované, jímž bylo její odvolání zamítnuto a potvrzeno rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu (dále též „SZIF“ či „prvostupňový správní orgán“) ze dne 14. 5. 2021, č. j. SZIF/2021/0390393 (dále též „rozhodnutí“ či „prvostupňové správní rozhodnutí“), kterým byla žalobkyni zamítnuta žádost o dotaci za období 1. 1. 2020 až 31. 12. 2020, v rámci dotačního programu 9.H.b. Podpora účasti na ostatních mezinárodních zemědělských a potravinářských veletrzích a výstavách v zahraničí poskytovaného podle Zásad, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotací pro rok 2020 na základě § 1, § 2 a § 2d zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů (dále také „ZOZ“), č. j.: 55688/2019-MZE-18131 (dále jen „9.H.b. zásad“ či „zásady“ či „dotační program 9.H.b.“).
2. Na tomto místě soud shrne podstatný skutkový stav zjištěný ze správního spisu:
3. Žalobkyně podala Žádost o zemědělské národní dotace 2020 (dále též „žádost“), která byla SZIF doručena dne 9. 6. 2020, a to pro dotační období od 1. 6. 2019 do 31. 5. 2020, v níž žádala o podporu na účast na zahraničním veletrhu FRUIT LOGISTICA 2020 konaného ve dnech 5. – 7. 2. 2020 v Berlíně, a to v celkové výši 200 000 Kč. SZIF, po vlastní přípravě přehledu podniků, které žádají o dotaci v rámci kategorie malých a středních podniků, požádal Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále též „ÚOHS“) o stanovisko týkající se naplnění definice malého/středního podniku. SZIF na základě svého šetření označeného jako „Otázky pro ÚOHS“ zjistil, že podniky P. P., ročník X, IČ 72555319, P. P. - B R A M K O, ročník X, IČ 12520934, Semická s.r.o., IČ 25756630, AGÁTA spol. s.r.o., IČ 47545879, Zemědělské družstvo Pojizeří, IČ 00664456 a Bruinsma Czech s.r.o., IČ 62968262, mají mezi sebou majetkové a další vztahy. ÚOHS podal své nezávazné stanovisko dne 19. 1. 2021, ve kterém sdělil, že žalobkyně je společnost, která pravděpodobně neovládá další členy, ale zajišťuje prodej produkce členů družstva, kde většinu členů ovládají osoby jednající společně (rodina P. a pan V. M.). Žalobkyně vykonává ekonomickou činnost podobně jako její členové, a to takovou, že prodává výhradně produkci svých členů, ale i zajišťuje jejich logistické zázemí a dopravu zákazníkům. V mnoha oblastech členové žalobkyně jednají společně. Členové žalobkyně sídlí na stejné adrese a velká část z nich je ovládána skupinou fyzických osob. Žadatelé o dotaci uvádí shodnou kontaktní osobu, a to X@bramko.cz. Dále pak ÚOHS uvedl, že žalobkyně je propojeným podnikem a je součástí skupiny Bramco, s.r.o., Bruinsma Czech s.r.o., Zemědělské družstvo Pojizeří, Agáta spol. s r.o., Semická s.r.o. a P. P. BRAMCO, jež jsou propojeny skrz fyzické osoby jednající společně. Dopisem ze dne 10. 5. 2021 ÚOHS sdělilo, v návaznosti na žádost pana H. a pana P. o revizi svého předchozího stanoviska, že při formulování stanoviska v předmětné věci vycházel z příslušných ustanovení právního základu, a sice definice malých a středních podniků obsažené v Příloze I nařízení 651/2014. Výzvou, č. j. SZIF/2021/0210837, ze dne 15. 3. 2021 byla žalobkyně vyzvána k doplnění či opravě dokladů doložených k žádosti ze dne 9. 6. 2020 o vyhovující doklad, neboť žalobkyně

nedoložila v řádné podobě doklady prokazující skutečně vynaložené náklady (daňové a účetní doklady) a doklady prokazující skutečné uhrazení nákladů. Dále pak byla žalobkyně vyzvána k doložení smlouvy o zřízení bankovního účtu, neboť coby žadatelka musí prokázat vlastnictví účtu, ze kterého byly náklady v žádosti uhrazeny. Současně byla žalobkyně informována, že se musí přeradit do typu žadatele b), protože nesplňuje definici malého a středního podniku a musí doložit Čestné prohlášení na podporu *de minimis*. Sdělením ze dne 27. 4. 2021, č. j. SZIF/2021/0318499, SZIF potvrdil žalobkyni, že dne 26. 3. 2021 podala změnu dokladů prokazující nárok na dotaci u žádosti.

4. Rozhodnutím ze dne 14. 5. 2021, č. j. SZIF/2021/0390393, SZIF zamítl žalobkyni žádost o dotaci v rámci dotačního programu 9.H.b. s odůvodněním, že administrativní kontrolou velikosti podniku zjistil, že žalobkyně nepatří mezi malé a střední podniky dle čl. 3 písm. a) dotačního podprogramu části B zásad, jak deklarovala ve své žádosti a formuláři pro příjem dokladů. Naopak spadá mezi velké podniky dle písmene b) citovaného ustanovení, kterým je podpora poskytována v režimu *de minimis* v souladu s nařízením (EU) č. 1408/2013, a to z důvodu její propojenosti s jinými podniky. Žalobkyně má nyní celkem 15 členů s rovnými členskými podíly a osm z těchto členů, konkrétně společnost BRAMKO, s.r.o., Bruinsma Czech s.r.o., Zemědělské družstvo Pojizeří, Agáta spol. s r.o., Semická s.r.o., P. P. – BRAMKO (X) a Ing. P. P. (X) a společnost CAMPO SOL II (Portugalsko), jsou propojené skrze fyzické osoby jednající společně, resp. propojené skrze rodinu P. a osoby jednající s nimi ve shodě. Konstatoval, že za propojený podnik je nutno považovat i žalobkyni, vzhledem k vzájemným vztahům prostřednictvím právnických osob, ve kterých má rodina P. (resp. skupina osob jednajících ve shodě) rozhodující podíly. Rovněž tak vzal SZIF v potaz i prolínání na úrovni orgánů společností - dle výpisu z obchodního rejstříku je předsedou představenstva P. P. (rok narození X), dalšími členy jsou společnost Agáta, spol. s r. o. (jediný společník J. P., člen rodiny P.) a společnost CAMPO SOL II (vlastněná členy rodiny P.).
5. Žalovaná odvolání žalobkyně proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí zamítla a odvoláním napadené rozhodnutí potvrdila. V odůvodnění svého rozhodnutí žalovaná setrvala na právním posouzení věci SZIF a k odvolací námitce žalobkyně vysvětlila, že kritéria uznání Organizace producentů (dále též „OP“) a hodnocení propojenosti podniků v rámci problematiky malých a středních podniků jsou dvě odlišné oblasti s odlišnou právní úpravou, jež nelze směřovat. Splnění kritérií pro uznání OP tak automaticky neznamená, že žalobkyně a její členové nemohou být vyhodnoceni jako vzájemně propojené podniky při hodnocení velikosti podniku; navíc žalované jsou rodinné vazby žalobkyně známé i z předcházejících řízení vedených s žalobkyní. Žalovaná dále uvedla, že nesouhlasí s tvrzením, že žalobkyně působí na odlišném relevantním trhu a není proto možné brát do úvahy její propojení s předmětnými podniky skrze rodinné vazby. Dle čl. 3 odst. 3 Přílohy č. 1 Nařízení Komise (EU) 702/2014 ze dne 25. června 2014 (dále také „Příloha I“ a „Nařízení“) se za sousední trh považuje trh pro výrobky nebo služby, který bezprostředně navazuje na relevantní trh nebo mu předchází. Hlavní činností žalobkyně je prodej produkce jejích členů, dále zajišťuje pro své členy logistické služby a dopravu. Ve světle výše uvedené definice tak žalobkyně dle názoru žalované bez pochyby působí vůči svým členům na navazujícím,

tj. sousedním trhu, který je ve své podstatě trhem bezprostředně navazujícím na činnost členů. Žalovaná je tak toho názoru, že žalobkyně je propojena s podniky uvedenými v rozhodnutí prvostupňového správního orgánu. Po zahrnutí těchto podniků v rámci posuzování velikosti podniku žalovaná zjistila, že v daném případě byl překročen počet 250 ročních pracovních jednotek a žalobkyně tak nesplňuje definici malého a středního podniku. Výše uvedené zjištění automaticky nezakládá zamítnutí dotace. Dotace však musí být poskytována žalobkyni, jako velkému podniku v režimu *de minimis*, v souladu s čl. 3 písm. b) dotačního programu části B Zásad. Na což byla žalobkyně upozorněna a vyzvána k přeřazení do kategorie velký podnik a doložení čestného prohlášení *de minimis*, avšak žalobkyně tak neučinila. S ohledem na skutečnost, že žalobkyně nesplnila definici kategorie malého a středního podniku a zároveň SZIF a ani žalované nedoložila doklady, na základě kterých by mohla být posouzena její žádost jako velkého podniku v režimu *de minimis*, shledala žalovaná zamítnutí žádosti žalobkyně ze strany SZIF správným.

II.

Žaloba, vyjádření žalované

6. Žalobkyně v žalobě namítala, že se žalovaná dostatečně nevypořádala s tvrzeními žalobkyně obsaženými v jejím odvolání proti rozhodnutí prvostupňového správního orgánu. Konkrétně se podle žalobkyně žalovaná nikterak nevypořádala s tím, že žalobkyně namítala, že ÚOHS nemá v oblasti zemědělských dotací pravomoc vydávat jakákoliv stanoviska a v daném případě ani ÚOHS nedisponoval s žádnými rozhodnými informacemi. Žalobkyně tak považuje rozhodnutí žalobkyně za nepřezkoumatelné.
7. Žalobkyně namítala, že neměla možnost se vyjádřit ke všem tvrzením obsaženým v napadeném rozhodnutí žalované, a to konkrétně tvrzení žalované, že vzala při svém rozhodování v potaz mimo jiné společné bydliště rodiny P. a pana V. M. Příslušníci rodiny P. mají na uvedené adrese toliko hlášený pobyt. Adresa pobytu je přitom výlučně evidenčním (administrativním) údajem, který nemá reálnou vypovídající hodnotu, tudíž z něj nelze činit závěr o materiální propojenosti podniků. Žalovaná ignoruje skutečnost, že skutečné bydliště osoby se může od adresy pobytu lišit. Dále žalovaná uváděla nová tvrzení o tom, že žadatelé o dotaci uvádí shodnou kontaktní osobu (X@bramko.cz) a že žalovaná zohlednila, že dochází k prolínání žalobkyně a jejích členů. Tato tvrzení nezazněla v rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, jedná se tedy o nová tvrzení, ke kterým se žalobkyně nemohla adekvátně vyjádřit před vydáním předmětného napadeného rozhodnutí žalované.
8. Žalobkyně dále namítala nezákonnost napadeného rozhodnutí spočívající ve věcné nesprávnosti. Žalovaná široce rekapituluje šetření Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) a Generálního ředitelství pro zemědělství a rozvoj venkova (GŘ AGRI) a výsledky těchto šetření, jakož i skutečnost, že žalobkyně v návaznosti na výsledky uvedených šetření uvedla novou členskou základnu družstva, což vyústilo ve vydání usnesení SZIF ze dne 13. 12. 2018, sp. zn. 2018/S12302/2111/034, č.j. SZIF/2018/0734919, kterým bylo zastaveno řízení o odebrání uznání žalobkyně za

OP. SZIF tedy shora specifikovaným usnesením jednoznačně vyslovil, že podniky sdružené v družstvu (žalobkyni) personálně propojené nejsou. Od tohoto závěru se nyní SZIF, resp. i žalovaná, odklonily s tvrzením, že uznání za OP a posuzování velikosti, resp. propojenosti podniků, jsou dvě odlišné oblasti s jinou právní úpravou a je proto potřeba je posuzovat odděleně, s čímž žalobkyně nesouhlasí. V podmínkách ČR by nebylo možné založit žádnou OP, neboť sdružením členů by dle právního názoru žalované vznikla jejich propojenost. Svým výkladem a aplikací práva tak žalovaná dle žalobkyně popírá smysl, účel a důvody právní úpravy sdružování malých podniků v OP. Všichni členové družstva jsou samostatnými podnikateli, jednoznačně odlišnými vlastním identifikačním číslem, sídlem, každoročně podávaným daňovým přiznáním i samostatně vedeným účetnictvím.

9. Žalobkyně dále namítala, že tvrzení žalované o tom, že žalobkyně působí na sousedním trhu, neboť její hlavní činností je prodej produkce jeho členů a dále zajišťuje pro své členy logistické služby a dopravu, což žalobkyně považuje za nedostatečné odůvodnění, kterému chybí opora v konkrétních skutkových zjištěních. Úkolem žalobkyně jakožto družstva je sdružovat členy odbytového družstva, expedovat a prodávat potravinářské produkty členů družstva. Žalobkyně sama není producentem potravinářských produktů a na takto vymezeném relevantním trhu se s podniky, které žalovaná označuje jako propojené, nestřetává.
10. Žalobkyně závěrem navrhla přerušení řízení dle § 48 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a požádat Soudní dvůr Evropské unie (dále jen „SDEU“) o rozhodnutí předběžné otázky.
11. Žalobkyně navrhla soudu, aby žalobou napadené rozhodnutí zrušil.
12. Žalovaná ve vyjádření k žalobě ze dne 2. 3. 2022 odmítla veškeré žalobní námitky. Žalovaná uvedla, že důvodem zamítnutí žádosti žalobkyně o dotaci byla skutečnost, že podala žádost jako „malý a střední podnik“, tedy jako žadatelka podle čl. 3 písm. a) dotačního podprogramu 9.H.b. zásad, ačkoli v řízení bylo zjištěno, že žalobkyně definici malého a středního podniku nesplňuje, a proto byla ze strany SZIF v řízení o dotaci vyzvána, aby svou žádost upravila, resp. provedla své přerazení do kategorie „velký podnik“ a doložila prohlášení *de minimis* podle čl. 3 písm. b) dotačního podprogramu 9.H.b. zásad. Jelikož žalobkyně svou žádost podle výše uvedené výzvy neupravila a nesplňovala tak definici malého a středního podniku, SZIF v souladu s čl. 6 písm. d) části A zásad žádost žalobkyně zamítla.
13. Žalovaná odkázala na napadené rozhodnutí, v němž žalovaná poukázala na to, že SZIF ve svém dotazu adresovaném ÚOHS ze dne 4. 12. 2020 sám uvedl základní popis dotčených společností a jejich trhů, jakož i předestřel svůj vlastní pohled na načítání metodiky „malých a středních podniků“ (MSP). ÚOHS tak *de facto* potvrdil již existující názor SZIF na propojenost žalobkyně s ostatními subjekty. Žalovaná je toho názoru, že je logické, že se SZIF v případě potřeby upřesnění některých otázek v dané problematice obrátil právě na ÚOHS, který je ústředním orgánem státní správy pro

oblast hospodářské soutěže a veřejných zakázek, do jehož činnosti spadá mimo jiné i poskytování poradenství poskytovatelům veřejné podpory.

14. K námitce žalobkyně, že SZIF do svého rozhodnutí takřka doslovně převzal obsah Stanoviska ÚOHS, žalovaná odkazuje na dotaz SZIF ze dne 4. 12. 2020, z jehož znění je patrné, že SZIF v rámci svého dotazu sám provedl důkladnou analýzu personálních a majetkových vztahů mezi žalobkyní a dalšími podniky, jakož i závěry týkající se jejich propojenosti.
15. K námitce žalobkyně, že se nemohla vyjádřit ke všem tvrzením obsaženým v napadeném rozhodnutí, žalovaná uvádí, že žalobkyní označované „nové skutečnosti“ sloužily pouze k dokreslení předchozí argumentace SZIF v napadeném rozhodnutí, které však samo o sobě dostatečně zdůvodnilo závěr SZIF o propojenosti podniků a tyto konkrétní tři skutečnosti nebyly rozhodující pro posouzení žalovanou.
16. K námitce žalobkyně, že rozhodnutí spočívá ve věcné nesprávnosti, když se SZIF odklonil od své předchozí praxe, žalovaná uvádí, že v řízení, na které žalobkyně odkazuje v žalobě a označuje ji jako „praxi žalované“ se jednalo o řízení o odebrání uznání žalobkyně jako OP (usnesení SZIF ze dne 13. 12. 2018, sp. zn. 2018/S12302/2111/034, č. j. SZIF/2018/0734919). Řízení bylo zastaveno, neboť v průběhu řízení došlo ke změně členské základny žalobkyně, čímž žalobkyně ke dni zastavení řízení splnila základní podmínky pro uznání za organizaci producentů podle nařízení vlády č. 318/2008 Sb., ve znění pozdějších předpisů a nařízení Komise v přenesené působnosti (EU) 2017/891.
17. K námitce žalobkyně, že se žalovaná dostatečně nevypořádala se specifikací rodinných vazeb a že otázka údaje o bydlišti nevypovídá nic o skutečné adrese, kde osoba bydlí, žalovaná uvádí, že tím nikterak nedošlo k porušení procesních práv žalobkyně a jedná se dle žalované o účelové námitky. Prvostupňový správní orgán disponuje znalostí některých skutečností již z předchozích jednání s žalobkyní, a to včetně z řízení o odebrání uznání žalobkyně za organizaci producentů, jak bylo uvedeno shora.
18. K námitce žalobkyně, že žalovaná nedostatečně zdůvodnila závěr, že žalobkyně působí na sousedním trhu a namítá, že tomuto zjištění žalované chybí opora v konkrétních skutkových zjištěních, žalovaná podotýká, že v další větě své námitky však žalovaná uvádí, že jejím úkolem jakožto odbytového družstva je mimo jiné expedice a prodej potravinářských produktů jejích členů. Tyto činnosti přitom bezpochyby naplňují výše citovanou definici „sousedního trhu“ podle čl. 3 odst. 3 Přílohy I.
19. Žalovaná navrhl soudu, aby nedůvodnou žalobu zamítl.
20. Žalobkyně podáním ze dne 12. 1. 2023 poukázala na věc sp. zn. 18 A 110/2021 vedené u zdejšího soudu, ve které byl vydán rozsudek dne 6. 4. 2022, č. j. 18 A 110/2021-65, který řešil po stránce věcné a právní velmi podobnou věc a ve které dal soud za pravdu žalobkyni a napadené rozhodnutí zrušil.

III.

Posouzení žaloby

21. Na základě podané žaloby přezkoumal Městský soud v Praze napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobkyní uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 s. ř. s.].
22. Soud ve věci rozhodl bez nařízení ústního jednání dle § 51 s. ř. s., když žalobkyně i žalovaná k výzvě soudu dle § 51 s. ř. s. souhlasily s rozhodnutím věci bez konání ústního jednání.
23. Žaloba není důvodná.
24. Soud předně v dané věci zdůrazňuje, že řízení o žalobě je ovládáno zásadou dispoziční; tudíž obsah a kvalita žaloby do značné míry předurčují nejen rozsah přezkumné činnosti, ale i obsah rozsudku soudu. Je proto odpovědností žalobkyně, aby v žalobě řádným a dostatečně konkrétním způsobem specifikovala skutkové a právní důvody, pro které napadá rozhodnutí správního orgánu (viz analogicky např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 1. 2015, č. j. 8 As 109/2014 – 70).
25. Soud k návrhu žalobkyně na přerušení řízení a požádání Soudního dvora Evropské unie o rozhodnutí o předběžné otázce soud konstatuje, že výklad práva EU v otázce organizace producentů ve vztahu k malým a středním podnikům a ve vymezení a výkladu definice mikropodniků a malých a středních podniků je jednoznačně a nesporně vymezen v Příloze č. 1 Nařízení, tudíž se jedná o jasným způsobem definované vztahy mezi podniky, taktéž i vymezení jednotlivých druhů podniků je bezrozporně příslušnými předpisy určeno. Soud tak pro nadbytečnost neshledal potřebným obrátit se na SDEU, a tak ani nepřerušil řízení.
26. Článek 107 až 109 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“) v obecné rovině upravuje oblast státních podpor. Nařízením se prohlašují určité kategorie podpory mj. v odvětví zemědělství za slučitelné s vnitřním trhem. Článek 24 předmětného Nařízení pak za slučitelnou s vnitřním trhem, za splnění podmínek, označuje podporu na propagační opatření týkající se zemědělských produktů [konkrétně článek 24 odst. 2 písm. a) Nařízení] s tím, že podpora pokrývá náklady na organizaci soutěží, výstav nebo veletrhů a účast na nich.
27. Nařízení deklaruje, že za účelem odstranění rozdílů, které by mohly vést k narušení hospodářské soutěže a pro usnadnění koordinace mezi jednotlivými iniciativami Evropské Unie a vnitrostátními iniciativami, které se týkají malých a středních podniků, jakož i z důvodu transparentnosti správy a právní jistoty, by definice malých a středních podniků použita pro účely tohoto nařízení měla být založena na definici v Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků,

malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20. 5. 2003, s. 36 – 41; dále jen „Doporučení Komise“ či „Příručka“).

28. V souladu s definicemi obsaženými v Doporučení Komise je mikropodnikem podnik, který má méně než 10 zaměstnanců a roční obrat nebo rozvahu do 2 milionů EUR. Malý podnik pak má méně než 50 zaměstnanců a roční obrat nebo rozvahu do 10 milionů EUR a střední podnik méně než 250 zaměstnanců a roční obrat do 50 milionů EUR nebo rozvahu do 43 milionů EUR.
29. V článku 4 odst. 1. Přílohy I je pak stanoveno, že *„Údaji použitými při výpočtu počtu zaměstnanců a finančních hodnot jsou údaje týkající se posledního schváleného účetního období vypočtené za období jednoho kalendářního roku. Tyto údaje jsou brány v potaz ode dne účetní závěrky. Částka zvolená za výši obratu je vypočítána bez daně z přidané hodnoty (DPH) a bez dalších nepřímých daní“*. Z odstavce 2 téhož článku se pak podává, že *„V případech, kdy podnik ke dni účetní závěrky zjistí, že počet jeho zaměstnanců za dané roční období překročil v jednom či druhém směru prahy pro počet pracovníků nebo finanční prahy uvedené v článku 2, nepovede tato skutečnost ke ztrátě či získání postavení středního nebo malého podniku či mikropodniku, jestliže tyto prahy nejsou překročeny po dobu dvou po sobě jdoucích účetních období“*.
30. V bodu 9 odůvodnění Doporučení Komise je stanoveno, že *„S cílem lépe pochopit skutečné hospodářské postavení malých a středních podniků a odstranit z této kategorie skupiny podniků, jejichž hospodářská síla může překračovat sílu skutečných malých a středních podniků, je nutné rozlišovat mezi různými typy podniků podle toho, zda jsou nezávislé, zda mají podíly, které neznamenaají schopnost ovládat jiný podnik (partnerské podniky), nebo zda jsou to podniky navzájem propojené. Současná mezní hodnota uvedená v doporučení 96/280/ES ve výši 25 % pro podíl, pod nímž lze podnik považovat za nezávislý, zůstává zachována“*. V bodě 12 je dále stanoveno, že *„Ve vhodných případech by se měly vzít v úvahu rovněž vztahy mezi podniky, které vznikají prostřednictvím fyzických osob, s cílem zajistit, aby výhody plynoucí malým a středním podnikům z různých pravidel nebo opatření mohly využívat pouze ty podniky, které je skutečně potřebují. Aby se přezkoumávání těchto situací snížilo na nejnutnější minimum, omezilo se zohledňování těchto vztahů na relevantní trhy nebo na sousední trhy“*.
31. Z čl. 2 odst. 2 Nařízení Komise č. 702/2014 se podává následující definice: *„mikropodniky, malými a středními podniky“* nebo „MSP“ se rozumějí podniky, které splňují kritéria stanovená v příloze I“.
32. Podle čl. 1 Přílohy se podnikem *„rozumí každý subjekt vykonávající hospodářskou činnost, bez ohledu na jeho právní formu. K těmto subjektům patří zejména osoby samostatně výdělečně činné a rodinné podniky vykonávající řemeslné či jiné činnosti a obchodní společnosti nebo sdružení, která běžně vykonávají hospodářskou činnost“*.
33. Z čl. 2 odst. 1 Přílohy I se podává, že *„Kategorie mikropodniků, malých a středních podniků (MSP) je složena z podniků, které zaměstnávají méně než 250 osob a jejichž roční obrat nepřesahuje 50 milionů EUR nebo jejichž bilanční suma roční rozvahy nepřesahuje 43 milionů EUR“*.

34. Podle čl. 3 odst. 1 Přílohy I jsou tzv. nezávislémi podniky „všechny podniky, které nejsou zařazeny mezi partnerské podniky ve smyslu odstavce 2 ani mezi propojené podniky ve smyslu odstavce 3“. Z odstavce 2 téhož článku se podává, že tzv. partnerskými podniky jsou „všechny podniky, které nejsou zařazeny mezi propojené podniky ve smyslu odstavce 3 a mezi nimiž existuje následující vztah: podnik (mateřský podnik) vlastní sám nebo společně s jedním či více propojenými podniky ve smyslu odstavce 3, alespoň 25 % procent základního kapitálu nebo hlasovacích práv jiného podniku (dceřiný podnik)“.
35. Podle čl. 3 odst. 3 Přílohy I se pak tzv. propojenými podniky rozumějí „podniky, mezi nimiž existuje některý z následujících vztahů:
- a) podnik vlastní většinu hlasovacích práv akcionáře nebo společníka v jiném podniku;
 - b) podnik má právo jmenovat nebo odvolávat většinu členů správního, řídicího nebo dozorčího orgánu jiného podniku;
 - c) podnik má právo uplatňovat rozhodující vliv v jiném podniku podle smlouvy uzavřené s daným podnikem nebo na základě ustanovení v zakladatelské listině, společenské smlouvě nebo ve stanovách tohoto podniku;
 - d) podnik, který je akcionářem nebo společníkem jiného podniku, ovládá sám, v souladu s dohodou uzavřenou s jinými akcionáři nebo společníky daného podniku, většinu hlasovacích práv akcionáře nebo společníka v daném podniku“.
36. Ze třetího pododstavce téhož odstavce se dále podává, že „Podniky, které mají jeden či více takových vztahů prostřednictvím fyzické osoby nebo prostřednictvím skupiny fyzických osob, které jednají společně, jsou taktéž považovány za propojené podniky, pokud svou činnost nebo část své činnosti vykonávají na stejném relevantním trhu nebo na sousedních trzích“.
37. SDEU se rozsudkem ze dne 27. 2. 2014, ve věci C-110/13 HaTeFo GmbH v. Finanzamt Haldensleben zabýval posuzováním propojení podniků a konstatoval, že „(...) účelem definice propojených podniků je lépe pochopit skutečné hospodářské postavení MSP a vyloučit, aby byly jako MSP kvalifikovány skupiny podniků, jejichž hospodářská moc může překračovat moc skutečných MSP, s cílem vyhradit výhody vyplývající pro kategorii MPS z různých pravidel nebo opatření pouze těm podnikům, které je opravdu potřebují. Tyto body odůvodnění rovněž stanoví, že proto, aby se zkoumání těchto vztahů existujících mezi podniky prostřednictvím fyzických osob omezilo na striktní minimum, je třeba omezit zohledňování těchto vztahů na případy, kdy jsou tyto podniky činné na stejném dotčeném trhu nebo na sousedních trzích“. Soud dále zdůraznil, že definice malého a středního podniku musí být vykládána striktně, a tedy je nutné zkoumat strukturu malých a středních podniků, které tvoří ekonomickou skupinu, jejíž síla přesahuje sílu takového podniku a dbát na to, aby definice malého a středního podniku nebyla obcházena z ryze formálních důvodů. Dovodil, že podmínka, aby fyzické osoby jednaly společně, je splněna, „(...) pokud tyto osoby ladí své jednání s cílem uplatňovat vliv na obchodní rozhodnutí dotyčných podniků, což vylučuje, aby tyto podniky mohly být považovány za vzájemně hospodářsky nezávislé. Splnění této podmínky závisí na okolnostech dané věci a nutně není podřízeno existenci smluvních vztahů mezi těmito osobami ani konstatování jejich záměru obcházet definici malého a středního podniku“. Podniky mohou být považovány za „propojené“ ve smyslu shora uvedeného článku, pokud z analýzy právních i hospodářských vztahů mezi nimi vyplývá, že prostřednictvím fyzické osoby

nebo skupiny fyzických osob, které jednají společně, tvoří jedinou hospodářskou entitu, ačkoliv formálně neudržují některý ze vztahů uvedených pod písmeny a) – d) předmětného článku.

38. Podle § 3 ZOZ poskytuje žalovaná a SZIF dotace na základě žádosti fyzickým a právnickým osobám za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem a případně na základě mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána. Příslušný orgán poskytuje před podáním žádosti žadatelům o dotace odbornou a poradenskou pomoc.
39. Z části 9.H.b. zásad se podávají obecné informace k dotaci, a to především účel dotace, kterou je podpora účasti vystavovatelů, jejich výrobků, případně služeb na vybraných mezinárodních veletrzích a výstavách v zahraničí, kde nemá žalovaná oficiální účast. Dále pak vymezení předmětu dotace, kterou je úhrada nájmu výstavní plochy a stavby stánku, úhrada cestovních nákladů a úhrada registračního poplatku subjektům účastnícím se zemědělských, potravinářských, lesnických a zahradnických veletrhů a výstav v zahraničí v období od 1. 6. 2019 do 31. 5. 2020. Zásady též vymezují osobu žadatele, kterou je fyzická či právnická osoba podnikající na území České republiky a další organizace působící mimo jiné v odvětví zemědělství a potravinářství. Žadatelé jsou dále děleni mimo jiné na a) malé a střední podniky působící v produkci a zpracování zemědělských produktů spadajících do Přílohy I Smlouvy o fungování EU a jejich uvádění na trh. Podpora bude poskytována podle čl. 24 Nařízení; a b) velké podniky působící v odvětví zpracování zemědělských produktů uvedených v Příloze I Smlouvy o fungování EU a jejich uvádění na trh. Podpora bude poskytována v režimu *de minimis* podle nařízení Komise (EU) č. 1407/2013 nebo působící v odvětví zemědělské prvovýroby. Podpora bude poskytována v režimu *de minimis* podle nařízení Komise (EU) č. 1408/2013.
40. Co se týče kritéria nezávislosti podniků je třeba zmínit rozhodnutí SDEU Ertico, ve kterém soud dospěl k závěru, že „*Cílem kritéria nezávislosti je zajistit, aby z opatření určených MSP měly skutečně prospěch podniky, pro které velikost představuje znevýhodnění, a nikoliv podniky, které patří k velké skupině, a tedy mají přístup k prostředkům a podpoře, jimiž nedisponují jejich konkurenti stejné velikosti. Aby za těchto podmínek byly zohledněny pouze ty podniky, které skutečně představují nezávislé MSP, je třeba zkoumat strukturu MSP, které tvoří ekonomickou skupinu, jejíž síla přesahuje sílu takového podniku, a dbát na to, aby definice MSP nebyla obcházena z ryze formálních důvodů*“. Soud konstatoval, že na podnik, který je vlastněný z méně než 25 % velkým podnikem a formálně tak splňuje kritérium nezávislosti, ale ve skutečnosti patří do velké skupiny podniků, nelze nahlížet jako na podnik, který toto kritérium splňuje.
41. Poskytování státní podpory je regulováno Evropskou unií. V projednávané věci možnost poskytnutí podpory žalovanou/SZIF vychází z Nařízení Komise č. 702/2014. Příloha I tohoto nařízení stanoví kritéria rozhodující pro posouzení, zda žadatel o podporu splňuje definici malého a středního podniku. Definice obsažená v Příloze I pak přímo koresponduje s Doporučením Komise. K naplnění kritéria, že je žadatel malý a střední podnik, musí prokázat, že naplňuje stropy, co do počtu zaměstnanců, tak co do ročního obrátu nebo bilanční sumy roční rozvahy. Dále je třeba posuzovat

propojenost podniků prostřednictvím fyzické osoby nebo prostřednictvím fyzických osob, pokud jednají společně a pokud svou činnost nebo část své činnosti vykonávají na stejném relevantním trhu nebo na sousedních trzích. Za předpokladu, že se jedná o partnerský nebo propojený podnik, je nutné shora daná kritéria (počet zaměstnanců, obrát, či bilanční sumu roční rozvahy) započítat do celkové velikosti podniku.

42. Z judikatury SDEU vyplývá, že definice malého a středního podniku musí být vykládána striktně, za zohlednění cíle vyhradit výhody vyplývající pro kategorii malých a středních podniků pouze těm podnikům, které je opravdu potřebují. Samotný závěr o propojenosti podniků musí být nicméně učiněn na základě důkladné analýzy právních a hospodářských vztahů, ze které lze dovodit závěr o jediné hospodářské entitě. Je nutné zkoumat faktory jako strukturu podílů, identitu jednatelů, stupeň hospodářského propojení a všechny ostatní vztahy příslušných podniků.
43. Soud stručně před vypořádáním jednotlivých žalobních námitek shrne pro rozhodnutí podstatný a mezi účastníky nesporný skutkový stav v posuzované věci: žalobkyně požádala dne 9. 6. 2020 o zemědělské národní dotace 2020, konkrétně o podporu na účast na zahraničním veletrhu FRUIT LOGISTICA 2020 konaného ve dnech 5. – 7. 2. 2020 v Berlíně, v celkové výši 200 000 Kč. SZIF však zjistil, že žalobkyně nepatří do mezi malé a střední podniky dle čl. 3 písm. a) dotačního podprogramu části B zásad, jak se v žádosti charakterizovala, proto žalobkyni výzvou ze dne 15. 3. 2021, č. j. SZIF/2021/0210837, sdělil, že se musí přeradit do typu žadatele b), tj. mezi velké podniky, tudíž musí doložit Čestné prohlášení *de minimis*. Žalobkyně však prvostupňovému ani druhostupňovému správnímu orgánu ničeho nedoložila, což vedlo k zamítnutí její žádosti.
44. K námitce žalobkyně, že se žalovaná dostatečně nevypořádala s tvrzeními žalobkyně obsaženými v jejím odvolání proti rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, kde žalobkyně namítala, že ÚOHS nemá v oblasti zemědělských dotací pravomoc vydávat jakákoliv stanoviska a v daném případě ani ÚOHS nedisponoval s žádnými rozhodnými informacemi, soud uvádí, že každý prvostupňový správní orgán, nejen SZIF, je oprávněn dotazovat se ústředních orgánů státní správy na jejich stanoviska k odborným otázkám patřícím do jejich kompetence. V tomto případě je ÚOHS ústředním orgánem státní správy pro oblast hospodářské soutěže a veřejných zakázek a jednou z jeho činností je i poskytování poradenství poskytovatelům veřejné podpory, resp. fondům; stanoviska ÚOHS sice jsou nezávazná, jak sám připustil ve svém stanovisku ze dne 19. 1. 2020; nicméně stanoviska mají zajisté určitou poradní hodnotu. Je třeba též uvést, že v dané věci se SZIF na ÚOHS obrátil poté, kdy měl vypracovaný vlastní přehled zjištěných skutečností, na jejichž základě pak formuloval své otázky, které předkládal ÚOHS k zodpovězení. ÚOHS měl tedy při vypracování svého stanoviska konkrétní podklady týkající se dané věci a připravené od SZIF a současně vycházel z veřejných zdrojů; tudíž odborné odpovědi ÚOHS nebyly obecného charakteru, nýbrž se vztahovaly přímo k žalobkyni a nyní projednávané věci. K námitce žalobkyně, že SZIF převzal do svého rozhodnutí obsah stanoviska ÚOHS soud znovu vysvětluje, jak již uvedl shora, že SZIF předtím, než se obrátil na ÚOHS provedl vlastní šetření ohledně personálních a majetkových vztahů mezi žalobkyní a dalšími podniky a učinil závěr o jejich propojenosti, na základě kterého zformuloval

otázky pro ÚOHS; ÚOHS pak uvedené *de facto* svým způsobem překontroloval a sám odborně upřesnil a zhodnotil zjištění předložená mu ze strany SZIF k zodpovězení. Uvedené popsala i žalovaná ve svém napadeném rozhodnutí na straně 13 s tím, že akcentovala, že se SZIF i ÚOHS shodly ve svých závěrech a ÚOHS potvrdil názor SZIF na propojenost žalobkyně s ostatními subjekty. Rozhodnutí žalované tak není nepřezkoumatelné, neboť žalovaná se touto odvolací námitkou žalobkyně zcela dostatečným způsobem vypořádala (viz strana 13 žalobou napadeného rozhodnutí).

45. K námitce žalobkyně, že žalovaná neumožnila žalobkyni vyjádřit se k novým skutečnostem (shodná adresa rodiny P. a pana M., e-mail X@bramko.cz jako kontaktní osoby uváděné v žádostech o dotaci a zohlednění prolínání na úrovni orgánů odvolatele a jeho členů), o kterých se žalobkyně dozvěděla až z žalobou napadeného rozhodnutí žalované, soud předně zdůrazňuje, že údaje o totožné adrese některých členů rodiny P. a pana M. jakožto i e-mail kontaktní osoby v žádostech o dotaci a prolínání členů a orgánů žalobkyně, rozhodně nelze považovat za tzv. novoty, neboť předmětné skutečnosti měl již SZIF k dispozici, když se dotazoval ÚOHS na jeho stanovisko, tudíž se jednalo o informace s nimiž byla žalobkyně velmi dobře obeznámena ještě před vydáním prvostupňového správního rozhodnutí. Soud dává za pravdu žalobkyni, že sama skutečnost, že někteří členové rodiny P. a pana M. mají či měli v minulosti uvedenou totožnou adresu v základních registrech a že podniky žádající o dotace, uvádí totožný e-mailový kontakt na kontaktní osobu, nezakládá bez dalšího závěr o materiální propojenosti podniků. Což však ani sama žalovaná nečinila jako závěr ze zjištěných skutečností. Avšak s ohledem na další zjištěné rodinné vazby, propojenost podniků a fyzických a právnických osob v nich se angažujících, jsou relevantními podpůrnými skutečnostmi k dokreslení propojenosti žalobkyně s dalšími podniky (viz podrobný popis dotčených obchodních korporací i jejich členů, vlastníků současně s výši jejich podílů v nich na stranách 2 až 3 prvostupňového správního orgánu a soud zároveň akcentuje, že veškerá tato zjištění mají oporu ve správním spise). Navíc tyto žalobkyní označované údaje jako „nové skutečnosti“ nejsou skutečnostmi, které by měly zásadní vliv na meritorní rozhodnutí ve věci, resp. bez jejich znalosti by SZIF a žalovaná nerozhodli jinak. Jejich nezmnínění v textu prvostupňovým správním orgánem v jeho rozhodnutí, nýbrž až v žalobou napadeném rozhodnutí je tak zcela bez vlivu na konstatování zákonnosti napadeného rozhodnutí soudem; soud tak ani tuto námitku žalobkyně neshledal důvodnou.

46. Žalobkyně dále namítala nezákonnost napadeného rozhodnutí spočívající v jeho věcné nesprávnosti, kterou spatřovala v tom, že se žalovaná odklonila od své předchozí praxe, což žalobkyně prokazovala odkazem na řízení o odebrání jejího uznání za organizaci producentů, které bylo usnesením SZIF ze dne 13. 12. 2018, č. j. SZIF/2018/07349198, zastaveno a ve kterém měl SZIF uvést, že podniky sdružené v družstvu (což je stejná forma jako žalobkyně) personálně propojené nejsou. Soud shodně se žalovanou zdůrazňuje, že se jedná o odlišný předmět řízení jak po právní, tak po skutkové stránce, neboť žalobkyní shora odkazované řízení bylo zastaveno z důvodu, že v průběhu řízení došlo ke změně členské základy žalobkyně, čímž byla splněna jedna ze základních podmínek pro uznání OP dle nařízení vlády č. 318/2008 Sb., o provádění některých opatření společné organizace trhu s ovocem a zeleninou, ve znění pozdějších předpisů a nařízení Komise v přenesené působnosti (EU) 2017/891. Žalobkyně po změně členské

základny sdružovala pět producentů, kteří nebyli vzájemně personálně propojeni včetně dodržení demokratické odpovědnosti OP. SZIF v žalobkyní zmíněném řízení neposuzoval velikost podniku dle definice kategorie mikropodniků, malých a středních podniků dle Doporučení Komise/Příručky, neboť pro uznání OP není velikost podniku podstatná. Vyňatý text žalobkyní z jí zmíněného rozhodnutí SZIF tak nelze posuzovat jako porušení zásady legitimního očekávání; ani tato žalobní námitka tak nebyla shledána soudem důvodnou.

47. K námitce žalobkyně, že není propojena s dalšími podniky, a že nepůsobí na sousedním trhu, soud odkazuje na čl. 3 odst. 3 Přílohy I Nařízení a doporučení Komise (příručky), kde jsou jasně vymezeny vztahy (viz citace shora v bodech 36 a 37 tohoto rozsudku), které určují, kdy se na daný podnik nahlíží jako na propojený podnik. Pokud zde vymezené vztahy existují v podniku a jsou navázány prostřednictvím fyzické osoby nebo prostřednictvím fyzických osob, které jednají společně, jsou pak takové podniky považovány za propojené podniky, pokud svou činnost nebo část činnosti vykonávají na stejném relevantním trhu nebo na sousedních trzích. Sousedním trhem se pak považuje trh pro výrobky nebo služby, který bezprostředně navazuje na relevantní trh nebo mu předchází.
48. Ke kritériu propojenosti s dalšími podniky soud konstatuje, že žalobkyně je propojena s dalšími podniky (členy družstva) prostřednictvím fyzické osoby nebo prostřednictvím fyzických osob, které jednají společně, a to konkrétně pan P. P. (ročník X), IČ 72555319, vlastní 20% podíl ve společnosti Bruinsma Czech s.r.o. Podíl 80% ve společnosti Bruinsma Czech s.r.o. pak vlastní i pan P., IČ 12520934, (ročník X), který je v této společnosti zároveň statutárním orgánem. Paní M. P. (ročník X) vlastní 100% podíl ve společnosti Semická s.r.o., kde je současně i jednatelkou, a to společně s panem Š. B. (ročník X), IČ 75447517. Pan B. je současně jednatelem v podniku Zemědělské družstvo Pojizeří. Ve společnosti Semická s.r.o., byl do 15. 12. 2018 jednatelem pan V. M. (ročník X), IČ 47756195. Společnost AGÁTA spol. s.r.o. je 100 % vlastněna paní J. P. (ročník X). Ve společnosti TENIS SEMICE, a.s., je paní J. P. (ročník X) předsedkyní představenstva. Společnost BRAMKO, s.r.o., byla od roku 2012 do roku 2018 vlastněna rodinou pana P. a od 29. 8. 2018 má většinový podíl pan V. M. (ročník X). Odpovědným zástupcem této společnosti je pan P. P. (ročník X). Ve společnosti P. P. – BRAMKO, IČ 12520934 je pan Ing. V. M. výrobním ředitelem. Zemědělské družstvo Pojizeří je ze 74 % vlastněno Ing. P.
49. Družstvo BRAMKO CZ (tj. žalobkyně) má aktuálně 15 členů, kde každý má stejný podíl. Jedná se o členy: *BRAMKO, s.r.o.*, IČ 25637177 – aktuálně je vlastníkem 40 % A. S. a 60 % V. M. Když od 11. 9. 2014 – 29. 8. 2018 byl 100 % vlastníkem pan P. P. (ročník X). *Agáta spol. s r.o.*, IČ 47545879 – 100 % vlastníkem je paní J. P., *Zelenina Polabí a.s.*, IČ 08155992 – aktuálně je vlastníkem 45 % J. H. a 55 % Zemědělská společnost Písková Lhota a.s., *CAMPO SOL II (Portugalsko)*, IČ 503079960 – aktuálně je vlastníkem 63 % P. P. (ročník X) a 27 % M. P., *Semická s.r.o.*, IČ 25756630 – 100 % vlastníkem je M. P., *Zderaz, zemědělské družstvo*, IČ 0012485, *Agro Kadaň s.r.o.*, IČ 24229865 – společníci jsou PO 70 % Solotron s.r.o., 20 % Smart manufacturing s.r.o. a 10 % Lučany s.r.o., *Starý Rudolf*, IČ 44679114, *Ing. P. P. (X)*, IČ 72555319, *J. N.*, IČ 71137751, *P. P. - BRAMKO (X)*, IČ 12520934, *Farma Tušimice*, IČ 04507533 – společníci

jsou PO 24 % Solotron s.r.o., 20 % WELLENOFF s.r.o., 36 % Lučany s.r.o., 20 % SMART Tušimice s.r.o., *Bruinsma Czech s.r.o.*, IČ 62968262 – vlastníkem je 80 % P. P. (ročník X) a 20 % P. P. (ročník X), *Zemědělské družstvo Pojizeří*, IČ 00664456 – P. P. (ročník X) a P. P. (ročník X) mají většinový podíl a *Agroprodukt, spol. s r.o.*, IČ 47053585 – 100 % vlastníkem je L. S.

50. Propojenými podniky (celkem 8 podniků) jsou BRAMKO, s.r.o., IČ 25637177, který vlastní z 60 % pan V. M., Agáta spol. s r.o., IČ 47545879, jehož vlastníkem je paní J. P., CAMPO SOL II (Portugalsko), IČ 503079960, jehož 63 % vlastníkem je P. P. (ročník X) a 27 % vlastníkem je M. P., Semická s.r.o., IČ 25756630, jehož 100 % vlastníkem je M. P., Ing. P. P. (ročník X), IČ 72555319, P. P. - BRAMKO (X), IČ 12520934, *Bruinsma Czech s.r.o.*, IČ 62968262, jehož 80 % vlastníkem je P. P., ročník X a 2 % vlastníkem je P. P. (ročník X), *Zemědělské družstvo Pojizeří*, IČ 00664456, ve kterém má P. P. (ročník X) a P. P. (ročník X) většinový podíl. Shora popsáný model propojenosti jednotlivých fyzických a právnických osob je jednoznačně nesporný, a to i skutečnost, že se jedná v případě fyzických osob, o propojení osob s rodinnou vazbou (otec, syn, manželka, bratranec,...). Doporučení Komise (Příručka) jednoznačně uvádí, že: „*V rámci propojení prostřednictvím fyzických osob podle čl. 3 odst. 3 se rodinné vazby pokládají za dostatečné pro konstatování, že fyzické osoby jednají společně. Za osoby, které jednají společně, ve smyslu čl. 3 odst. 3 čtvrtého pododstavce jsou dále považovány fyzické osoby, které sladí své jednání s cílem uplatňovat vliv na obchodní rozhodnutí dotýčných podniků, což vylučuje, aby tyto podniky mohly být považovány za vzájemně hospodářsky nezávislé, a to bez ohledu na existenci smluvních vztahů mezi těmito osobami.*“ Propojení podniků, žalobkyně s dalšími podniky, přes rodinné vazby P., je tak beze všech pochybností dáno. Žalobkyně při posuzování limitů pro malý a střední podnik není samostatným podnikem. Dále je patrná propojenost podniků, byť i natolik nevypovídající, ve společné adrese Semice 43, kde má shodné sídlo podnik *Zemědělské družstvo Pojizeří*, *Družstvo BRAMKO CZ*, *Semická s.r.o.* a pan P. (ročník X). Na adrese Semice 196 má sídlo společností *TENIS SEMICE a.s.*, *Bruinsma Czech s.r.o.*, *BRAMKO, s.r.o.*, P. P., IČ 72555319, P. P. - B R A M K O a adresu fyzické osoby má zde vedenou i paní J. P. (ročník X) a pan P. P. (ročník X) a paní M. P. Pan V. M. (ročník X) měl na též adrese bydliště v letech 1996 až 2014.

51. K námitce žalobkyně, že nepůsobí na sousedním trhu, soud uvádí, že dle zmíněného čl. 3 odst. 3 přílohy č. 1 Nařízení je sousedním trhem, trh pro výrobky nebo služby, který bezprostředně navazuje na relevantní trh nebo mu předchází. Mezi účastníky je nesporné, že hlavní činností žalobkyně je velkoobchod s ovocem a zeleninou, že žalobkyně je odbytnou organizací, a že pro své členy zajišťuje logistické služby a dopravu, když žalobkyně obchoduje výhradně se zbožím nakoupeným od členů družstva. Zbožím členů družstva se rozumí vypěstovaná zelenina a ovoce, jak vyplývá i z internetových stránek žalobkyně a jejích činností uvedených v registrech. Žalobkyně tak coby velkoobchodník působí vůči svým členům na navazujícím (sousedním) trhu. Žalobkyně tak svou činností navazuje na činnost svých členů, tudíž dle shora citované definice žalobkyně působí na sousedním trhu a její námitka je tak lichá.

52. K závěrečné námitce žalobkyně, že SZIF nedostatečně ve svém rozhodnutí specifikoval rodinné vazby, z nichž dovodil propojenost podniků, a žalovaná tento nedostatek

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

aprobovala. Soud podává, že rodinné vazby rodiny P. a pana M. jsou SZIF známy i z jiných řízení vedených se žalobkyní, jejich vazby jsou mu známy z žádostí o dotace, tyto mu byly známy při kompletaci přípravy v řízení o dotaci v rámci dotačního programu 9.H.b. Rodinné vazby těchto osob tak byly správním orgánům dobře známy z jejich úřední činnosti, přičemž soud zdůrazňuje, že žalobkyně jejich existenci nespороvala, toliko vytýkala jejich neuvedení v mnohem podrobnější, přesnější rovině v žalobou napadeném rozhodnutí. Soud akcentuje, že s ohledem na obchodní rejstříky atp., z nichž vyplývají veškeré potřebné specifikace dotčených osob, bylo zcela postačující pro rozlišení jednotlivých fyzických osob uvést jejich jméno, příjmení a rok narození. Navíc vyšší stupeň specifikace jednotlivých osob a uvedení jejich zcela konkrétních rodinných vazeb ve správních rozhodnutích nebyl pro meritorní rozhodnutí věci podstatný; ani tato žalobní námitka tak není důvodná.

53. Soud s ohledem na shora uvedené toliko dodává, že mu je známo řízení zdejšího soudu ve věci sp. zn. 18 A 110/2021, na jehož rozsudek ze dne 6. 4. 2022, č. j. 18 A 110/2021-65 žalobkyně poukázala, tento však neshledal pro nyní vydané rozhodnutí relevantním, jelikož senát 18 A zdejšího soudu zrušil správní rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost, kterou spatřoval jak v nedostatečném způsobu vypořádání námitek žalobce, kterými spороval závěr žalovaného o nenaplnění definice malého a středního podniku, a dále pro absentující skutková zjištění, co do analýzy hospodářských a právních vztahů mezi společnostmi, u kterých žalovaný shledal propojenost (či její riziko) s žalobcem, přičemž v nyní posuzované věci soud s odkazem na shora uvedené vypořádání konstatuje, že žádné žalobkyní vytčené vady nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí v dané věci neshledal.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

54. Lze tak uzavřít, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a judikaturou soudů, soud ve správním řízení neshledal ani procesní pochybení, která by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, proto soud nedůvodnou žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
55. Výroky o nákladech řízení jsou odůvodněny § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měla plný úspěch žalovaná, avšak žalované v řízení žádné náklady nad rámec jejich běžných činností nevznikly, proto bylo rozhodnuto tak, že žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalované soud náhradu nákladů řízení nepřiznal dle § 60 odst. 7 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28.02.2024

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu